

Arrest

nr. 258 326 van 16 juli 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 1 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 18 november 2019, diende op 22 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 26 januari 2021 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 27 januari 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 22/11/2019
Overdracht CGVS: 15/06/2020*

U had op 1 oktober 2020 een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) van 08u44 tot 12u08. U werd bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Loobuck loco Luzeyemo Ndolao, was bij dit onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Ayr clan. U bent geboren in het district Yaqshid, in de stad Mogadishu, gelegen in de provincie Banaadir, waar u tot uw vertrek hebt gewoond met uw familie.

U begon, samen met uw neef, begin september aan de privéschool Frontier met een cursus Engels. Op 30 oktober vroeg één van de leraren, genaamd I.C., om na de les te blijven omdat hij u wilde spreken. Hij zei u dat hij voor Al Shabaab werkte en dat hij graag wilde dat u voor hem zou werken. Hij zei dat hij u zou leren hoe u met wapens moest omgaan en dat hij u zou leren schieten. Ook zou u telkens een opdracht van hem krijgen en waarschuwde hij u dat u hierover met niemand mocht praten, zelfs niet tegen uw familie. Ook wilde hij u een gsm overhandigen om contact te houden. U zei hem dat u dit niet kon doen. Toen u die avond thuiskwam, vertelde u meteen aan uw moeder wat u overkomen was. Uw moeder vroeg aan uw neef, A.W., die ook bij u in de les zat, of hem hetzelfde overkomen was en uw neef vertelde haar dat dezelfde leraar enkele dagen ervoor ook hetzelfde tegen hem gezegd had. In de avond werd u opgebeld door I.C. en hij zei dat u wist wat hij van u wilde, dat ze van Al Shabaab zijn en je risico loopt omdat je geweigerd hebt. Uw neef werd eveneens opgebeld door hem. Op 2 november ging u vroeg in de ochtend de winkel van uw moeder openen. Toen u in de winkel was, belde uw moeder en zei dat er drie gemaskerde mannen van Al Shabaab, alsook de leraar, naar uw huis waren gekomen en vroegen waar u was. Uw moeder zei dat ze had gezegd aan hen dat ze niet wist waar u was, waarop de mannen uw neef mee hadden genomen. U sloot meteen de winkel af en ging naar uw tante die in de wijk Bag Obax woont en bleef daar tot aan uw vertrek op de 17e. U werd, vanaf u bij uw tante ging wonen, meerdere keren telefonisch bedreigd door leden van Al Shabaab, waaronder I.C. Ook stuurden ze u 20 dollar met de boodschap dat dit was om uw lijkzak te kunnen kopen.

U verliet Somalië op 17 november 2019 en vloog naar Kenia, hierna naar Frankrijk en u kwam aan in België op 18 november 2019. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 22 november 2019.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw bijlage 13 en Belgische politiedocumenten; een foto van uw studentenkaart van Frontier; een foto van uw account met het overgeschreven geld; een video over uw leerkracht getoond tijdens het persoonlijk onderhoud; een video doorgestuurd na het persoonlijk onderhoud; twee foto's met respectievelijk de school Frontier College en de man over wie de uitzending gaat.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet geloofwaardig werden bevonden en u bijgevolg niet aannemelijk maakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Zo kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de gepoogde rekrutering bij Al Shabaab door uw leerkracht Engels. U toont ter bewijs van uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud namelijk een video, met de titel "DAAWO: Macalinkii Dilaaga Ahaa Oo Waalidkiss Gacantiisa Ku Dilay & Xukunkiisaa" waarin uw leerkracht na zijn arrestatie verhoord wordt omwille van zijn rol bij Al Shabaab. Toen u gevraagd werd om deze video door te sturen, stuurde u een andere video door dan diegene die u tijdens het persoonlijk onderhoud liet zien, met de titel "Barnaamijka Gungaar Iyo Macallinkii Dilaaga".

Aangezien beide video's echter over dezelfde persoon gaan en er delen van de video overeenstemmen, werden ze beiden gebruikt in de beoordeling. U stelt dat ze in de video, die u op het persoonlijk onderhoud toonde en die ook overeenstemt met de video die u doorstuurde, een andere naam gebruiken dan I.C., namelijk M.H. (CGVS, p. 15, 16 en 22). In de betreffende video, gepost op Youtube op 10 januari 2020 door Daauus Media, worden inderdaad de namen M., H. en I.C. genoemd (zie administratief dossier). In een tweede video die het Commissariaat terugvond, eveneens gepost op dezelfde datum door Somali National Television, getiteld 'Programma Gungaar en de dodende leerkracht deel 2' komt dezelfde man aan het woord die uitlegt dat hij zelf les heeft gevolgd aan Frontier nadat hij zijn bachelor diploma behaalde en hierna ook zelf Engelse les begon te geven. Ook wordt in deze video gesteld dat hij één van de eerste leraren was in Mogadishu die ook lid was van Al Shabaab (zie administratief dossier). In enkele artikels die het Commissariaat terugvond, waaronder een artikel door VOA News, staat eveneens dat de politie ondertussen uitgeklaard had dat achter de verschillende schuilnamen, waaronder H. en I.C., steeds dezelfde persoon, namelijk M.H.A., schuilging (zie administratief dossier), dezelfde naam die u eerder vernoemde tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 15). Hoewel er inderdaad wordt gezegd dat hij een leraar Engels was aan een school in Mogadishu wordt gesteld dat A. de school verliet in maart 2019 en hij twee maanden later werd gearresteerd. Dit bericht, afkomstig van VOA News, werd eveneens overgenomen door Hiraan Online. Een ander artikel van VOA Somali stelt zelfs expliciet dat I.C. werd gevangengenomen in mei 2019 (zie administratief dossier). De informatie over zijn arrestatie in mei 2019 komt dan ook niet overeen met uw verklaringen. U kan namelijk onmogelijk les hebben gehad van deze persoon in september en oktober 2019 indien hij reeds in mei 2019 gearresteerd was. Daarnaast wordt in de tweede video eveneens gesteld dat de hele groep gearresteerd werd eind oktober en de veroordeling in december was (zie administratief dossier), terwijl u verklaart dat u van I.C. en andere Al Shabaab leden telefoontjes bleef krijgen na 2 november 2019 (CGVS, p. 21). Ook zou, volgens uw verklaringen, uw neef op 2 november 2019 ontvoerd zijn door I.C. en drie andere gemaskerde mannen (CGVS, p. 19 en 20). Dit komt opnieuw niet overeen met de informatie dat I.C. reeds in mei 2019 gearresteerd werd. De geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw rekrutering bij Al Shabaab, alsook over de rekrutering van uw neef, worden hierdoor dan ook volledig onderuitgehaald.

Vervolgens weet u ook weinig te vertellen over de omstandigheden van de zich voorgedane incidenten. Gevraagd of uw neef dezelfde dag apart werd geroepen, zegt u dat dit eerder was dan u, maar u het wel aan uw moeder heeft gezegd. Gevraagd of uw neef ook op 30 oktober werd apart genomen, zegt u dat het niet op 30 oktober was, maar het een andere dag was in oktober, voor u. Gevraagd welke dag zegt u dat u zich niet kan herinneren welke dag het was en u enkel kan herinneren dat het ongeveer om dezelfde periode ging (CGVS, p. 16). Ook op de vraag hoe vaak u gebeld werd tussen 30 oktober en het moment dat u ontvoerd werd, zegt u dat u niet precies weet hoe vaak, ze toch wel enkele keren hebben gebeld en u naast de leerkracht ook door anderen werd gebeld. Aangezien u aangeeft dat er slechts twee à drie dagen tussenzitten (CGVS, p. 18), is het vreemd dat u niet weet hoe vaak u gebeld werd.

Gevraagd wanneer u het bericht kreeg over de lijkzak, zegt u ook hier dat u niet precies weet wanneer, maar ze u hebben gestuurd toen u nog bij uw tante was. Gevraagd om het bericht van de lijkzak nog door te sturen, zegt u dat dit op de screenshot staat waarop u uw elektronisch tegoed hebt staan. Wanneer de tolk stelt dat er op deze screenshot geen enkele melding van een lijkzak staat, betwist u dit. Hierop wordt inderdaad bevestigd dat het louter om de waarde van tegoed gaat en er niets opstaat van de lijkzak. Wanneer u op het einde van het persoonlijk onderhoud opnieuw gevraagd wordt het bericht door te sturen, geeft u aan dat ze u gebeld hebben nadat u de 20 dollar ontving en tegen u zeiden dat de 20 dollar die u ontvangen had, diende om uw lijkzak te kopen, wat niet overeenkomt met uw eerdere bewering dat dit op de screenshot stond (CGVS, p. 22).

Ten slotte is het ook niet aannemelijk dat uw neef u niet zou vertellen dat jullie leerkracht lid was van Al Shabaab en hem probeerde te rekruteren. U zegt dat hij dit pas vertelde toen u alles aan uw moeder had verteld op 30 oktober en zij dit aan hem vroeg. Gevraagd waarom uw neef niets tegen uw moeder of u had gezegd hierover zegt u dat u het niet precies weet en u, als u logisch nadenkt, enkel kan verklaren dat aangezien hij geweigerd had hij niet wilde dat uw ouders zich veel zorgen zouden maken. Ook zegt u nog dat hij bovendien een stuk ouder was dan u. Wanneer u stelt dat u nableef omdat de leerkracht met u over iets wilde praten en uw neef reeds naar huis was vertrokken, wordt er geopperd dat uw neef dan toch geweten moest hebben wat de leerkracht van u wilde. U zegt dat hij dit inderdaad gezien had. Gevraagd waarom hij u niet gewaarschuwd heeft of u mee naar huis heeft genomen, vraagt u hoe hij u had kunnen waarschuwen, aangezien de leerkracht hem reeds had gezegd er met niemand over te spreken (CGVS, p. 17).

Het houdt echter weinig steek dat uw neef, nadat dezelfde leerkracht hem in dezelfde periode had gezegd dat hij lid was van Al Shabaab en hem wilde rekruteren, zijn lessen zou verderzetten aan de school.

Dat hij dit zelfs niet aan u of uw moeder vertelde, maar u onwetend naar de les zou laten gaan waar u, zoals later uit uw verklaringen duidelijk zou worden, ook gevaar zou lopen voor deze leerkracht is nog meer bevreemdend. Zelfs indien de leerkracht hem had gezegd dat hij er met niemand mocht over praten, houdt het geen steek dat hij, samen met u, gewoon naar de school bleef gaan.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen.

De documenten die u neerlegde in het kader van uw verzoek om internationale bescherming kunnen bovenstaande tegenstrijdigheden niet verklaren. De twee foto's die u neerlegt zijn louter foto's van de video waarin de school Frontier te zien is en een man die op A. lijkt. Deze kunnen evenmin bovenstaande tegenstrijdigheden verklaren. De foto van uw account toont enkel aan dat op 15 november 2019 om 17:18:01 er 35 dollar op dit account stond, wat eveneens de bovenstaande tegenstrijdigheden niet kan verklaren. Uit de foto van uw studentenkaart kan eveneens bovenstaande tegenstrijdigheden niet verklaren. Uit de foto van uw studentenkaart kan niet afgeleid worden dat u ooit problemen hebt gekend. De video die u heeft neergelegd alsook de video die u doorstuurde, werden hierboven reeds besproken. Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016, beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 27 december 2020 beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20201227.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële

risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 27 december 2020) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-shabaab blijft evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren in Mogadishu, dat voor hen een gewild doelwit is vanwege de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties. In Mogadishu gebruikt al-Shabaab, in tegenstelling tot in de rurale gebieden, dan ook eerder terreur en politiek geweld. Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door doelgerichte aanslagen tegen personen verbonden aan de overheid en tegen veiligheidspersoneel (meestal met vuurwapens of granaten) en in mindere mate door terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven. De meeste gewelddaden in de hoofdstad worden toegeschreven aan en/of opgeëist door al-Shabaab.

Verschillende bronnen stellen vast dat al-Shabaab minder grootschalige, complexe aanvallen uitvoert en zich toelegt op het gebruik van geïmproviseerde explosieven. De door al-Shabaab geclaimde aanslagen viseren zowel overheidsgebouwen, overheidsfunctionarissen en veiligheidstroepen als restaurants en hotels populair bij regerings- en veiligheidspersoneel. Hierbij vallen soms burgerdoden. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld echter nog steeds als doelgericht. Al-Shabaab stelt zelf dat ze geen burgers viseren als doelwit, maar dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn, getroffen kunnen worden. De activiteiten van ISS (Islamitische Staat in Irak en de Levant in Somalië) zijn erg beperkt in de hoofdstad. ISS eist in 2020 wel enkele aanslagen op in Mogadishu, maar het is onduidelijk welke claims legitiem zijn. Naast gewelddaden door terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, AMISOM en onbekende gewapende groepen. Er is ook sprake van gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen. In vergelijking met de voorafgaande verslagperiode stijgt het geweld in de hoofdstad vanaf maart 2020 lichtjes tot mei 2020. Daarna beschrijft het een dalende lijn, de maand september uitgezonderd.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een “gewone burger” is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een

uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoeker licht toe als volgt:

“II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Verwerende partij stelt eerstens geen geloof te hechten de poging tot rekrutering van verzoekende partij door haar leraar Engels. Zij stelt eerstens het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij merkt op dat verwerende partij deze bronnen volledig verkeerd heeft geïnterpreteerd. Immers, het klopt inderdaad dat I.C. opgepakt werd in mei 2019, maar hij werd hierna vrijgelaten. De veroordeling vond pas plaats in december 2019. Voordien werd haar leerkracht en leden van Al Shabab opgepakt en voorgeleid bij de onderzoeksrecht, maar zij werden vrijgelaten in afwachting van hun proces. In die zin klopt het weldegelijk dat verzoekende partij tot in november bedreigingen bleef krijgen van I.C. en de andere leden, gezien zij maar effectief vast zaten vanaf december 2019.

Verwerende partij ontkent niet dat verzoekende partij een overvloed aan informatie kon geven over haar leerkracht Engels, over zijn manier van werken, over de aliases die hij gebruikte,... Op geen enkel ogenblik kon zij betrappt worden op enige inconsistentie. Het enige waarover verwerende partij valt is de vermeende tijdslijn die niet zou kloppen met de arrestatie van I.C. Verzoekende partij heeft hierboven uiteengezet hoe dat komt.

II.1.2 Verwerende partij stelt vervolgens het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij zoekt werkelijk spijkers op laag water. Immers, verzoekende partij heeft niet bijgehouden zij gebeld werd tussen 30 oktober en het moment dat zij werd ontvoerd. Het ging niet om 1 of 2 keer, maar zeker meer dan 5 keer. Verzoekende partij kan er geen exact getal op plakken. Zij vreesde voor haar leven en trachtte te overleven.

Dat verwerende partij van haar dergelijke encyclopedische kennis verwacht, is dan ook niet ernstig en toet aan dat verwerende partij geen enkele inlevingsvermogen heeft in de omstandigheden waarin verzoekende partij diende te (over)leven.

II.1.3 Vervolgens stelt verwerende partij het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij heeft getoond dat zij inderdaad geld heeft ontvangen, maar de leden van Al Shabab zijn slim genoeg om er niet expliciet bij te zetten dat het voor de aankoop van een 'lijkzak' ging. De boodschap dat het geld bedoeld was om een lijkzak aan te kopen, kreeg zij telefonisch meegedeeld.

II.1.4. Verwerende partij stelt ten slotte het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij verwijt verzoekende partij zaken waar zij geen vat op heeft. Zo stelt zij het vreemd te vinden dat haar neef haar niet zou verteld hebben dat AL Shabab hem had trachten te rekruteren en verwacht dat verzoekende partij hier een sluitende uitleg op kan geven... Verzoekende partij kent de beweegredenen van haar neef niet, zij vermoedt dat hij bang was en hier niet zomaar openlijk over kon praten. Verwerende partij kan de uitleg 'weinig aannemelijk' vinden, maar dit betekent niet dat verzoekende partij niet de waarheid zou hebben verteld, laat staan dat dit als een van de belangrijkste argumenten wordt gebruikt om het relaas van verzoekende partij in twijfel te trekken.

Zoals hierboven uiteengezet, is de beslissing en motivering van verwerende partij gebaseerd op details, pietluttigheden en tegenstrijdigheden die er geen zijn.

Verwerende partij is erg onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van de asielaanvraag van verzoekende partij.

II.1.5. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

In casu kon de verzoekende partij alle verzuchtingen van verwerende partij weerlegd en aangetoond dat zij weldegelijk de waarheid heeft verteld waarom zij uit Somalië is moeten vluchten.

Zij meent dan ook dat zijn in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus."

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikel 48/4 VV

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoeker licht toe als volgt:

"II.2.1. Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus en dat zij zich op een veilige manier in Mogadishu zou kunnen vestigen - quod certe non.

Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij baseert zich hoofdzakelijk op de COI Focus "Somalië: veiligheidssituatie in Mogadishu" van 27 december 2020 om de veiligheidssituatie in Mogadishu te beoordelen. Zij erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch gaat zij dit vervolgens ten onrechte relativiseren. Over het algemeen blijkt echter uit het rapport dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds precair is.

Wanneer dat rapport er immers op wordt nagelezen, lijkt dat de aantal incidenten het laatste jaar helemaal niet is gedaald, integendeel!, p. 20

[citaat uit COI Focus]

Volgens dit onderzoek is de veiligheidssituatie in Somalië sinds maart 2020 niet verbeterd en in sommige gebieden zelfs verslechterd.

Ook de aanslagen en terreur van AL Shabab blijven voortduren, waarbij tientallen burgers om het leven komen. Verwerende partij geeft zelf aan dat de lijst dat zij geeft zelfs niet alle incidenten bevat. Dit vormt dan ook maar het topje van de ijsberg: p. 23 -24

[citaat uit COI Focus]

Verwerende partij geeft zelf aan geen beeld te hebben van het juiste aantal burgerslachtoffers en dat de cijfers waarop zij zich baseert louter de ‘gerapporteerde’ gevallen betreft, wat uiteraard geenszins strookt met het werkelijke cijfers, dat veel hoger ligt: p. 26

[citaat uit COI Focus]

Elke burger riskeert er zijn leven door de prominente aanwezigheid van al-Shabaab (AS). AS blijft zeer actief in Somalië ondanks grote militaire druk. P. 27

[citaat uit COI Focus]

II.2.2 Het is werkelijk onbegrijpelijk hoe verwerende partij na het lezen van dit COI focus rapport kan stellen dat het veilig zou zijn voor buerges om zich in Mogadischu te vestigen.

In het rapport wordt letterlijk gesteld dat de veiligheidsdiensten niet in staat zijn om de burgers te beschermen tegen terreur of crimineel geweld. Meer nog: de Somalische veiligheidsdiensten zijn corrupt, plegen zelf mensenrechtenschendingen zonder hiervoor gestraft te worden en zijn geïnfiltrerd door AS. Gezien Somalische burgers niet op hun eigen veiligheidsdiensten kunnen rekenen voor bescherming, moeten ze beroep doen op alternatieven: p. 40

[citaat uit COI Focus]

II.2.3. Verwerende partij benadrukt steevast dat AS gericht geweld pleegt waarbij burgers niet het directe doelwit zijn. Ze geeft daarnaast toe dat hierbij “soms” burgerdoden vallen. Dit is echter een understatement. Verwerende partij kan dan wel een theoretisch betoog uitzetten dat de aanslagen gericht zouden zijn op overheidspersoneel, in de praktijk blijkt dat meer dan “soms” de gewone burgers slachtoffer worden van deze aanslagen:

Op 2 maart 2019 gebeurde er een zware aanslag met vuurgevecht waarbij minstens 36 doden vielen. (<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2Q19/Q3/02/zeker-36-doden-en-tientallen-gewonden-bij-aanslag-en-vuurgevecht>)

Op 24 juli 2019 gebeurde er een aanslag waarbij minstens 7 doden vielen. (<https://www.hln.be/nieuws/buitenland/zeker-zeven-doden-bij-aanslag-op-stadshuis-mogadishu-a9534eed/>)

“Op 29 oktober 2019 gooien onbekenden een handgranaat naar een politiekantoor in het district Hawl Wadaag. Hierdoor sterven een onbekend aantal burgerslachtoffers.

In het district Dayniile voert AS op 11 november 2019 een aanslag uit op het SNA met een radio controlled improvised explosive (RCIED). Het SNA opent hierop het vuur op de AS-militanten. De door ACLED geraadpleegde anonieme bron heeft geen gegevens over eventuele doden en/of gewonden.

Op 10 december 2019 vallen minstens vijf AS-strijders, vermomd als politieagenten, het Somali Youth League (SYU)-hotel in de buurt van het presidentieel paleis aan met granaten en vuurwapens. Tijdens een vuurgevecht met de veiligheidsdiensten kunnen een 80-tal hotelgasten ontsnappen. ACLED registreert vijf doden. Reuters stelt dat drie burgers en twee soldaten om het leven kwamen en vijf AS-strijders. Volgens AS kwamen 25 mensen om het leven.

In het district Wadajir gooien op 29 januari 2020 vermoedelijke Al-Shabaab-strijders een granaat naar het huis van een politieagent. Aanwezige agenten beantwoorden deze aanval met een vuurgevecht. Hierbij raken een onbekend aantal burgers gewond.

Op 28 februari 2020 ontstaat een gevecht tussen verschillende Somalische militairen langsheen clanlijnen (Hawiye versus Abgal) in het district Dharkenley. ACLED vermeldt drie dodelijke slachtoffers zonder er expliciet bij te vermelden of het om militairen of burgers gaat.

Op 19 september 2019 ontploft een landmijn op de Maka al- Mukaramastraat, een van de drukste straten van de stad. AS eist deze aanslag op die gericht was tegen het parlementslid Abdulkadir Arabow. Deze overleeft de aanslag. De geraadpleegde bronnen vermelden twee tot zeven doden. Volgens de door ACLED geraadpleegde bronnen vallen er minstens drie (sommige bronnen stellen zeven) burgerdoden. Radio Dalsan schrijft dat minstens twee mensen stierven en verschillende anderen gewond raakten door deze ontploffing, waaronder Arabow.

Op 6 november 2019 ontsnapt een leraar, die lesgeeft aan voormalige AS-strijders, aan een IED-aanslag in het district Yaaqshiid.

Twee burgers sterven op 25 januari 2020 in het district Dharkenley wanneer een UVIED ontploft, vastgemaakt aan het privévoertuig van een soldaat.

In het district Hawl Wadaag laten onbekende gewapende mannen op 16 februari 2020 een IEP ontploffen in de buurt van een checkpoint. Twee burgers in een tuktuk sterven en drie anderen raken gewond.

AS gooit op 16 september 2019 een handgranaat naar Somalische soldaten in het district Dharkenley. Hierbij raken een soldaat en een burger gewond.

“De dodelijkste aanslag in meer dan twee jaar tijd pleegt AS op 28 december 2019. Een vrachtwagen met explosieven ontploft tijdens het spitsuur aan het Ex-Control-checkpoint en maakt tussen de 76 en de 100 doden.

Op 2 januari 2020 betogen honderden inwoners van Mogadishu, op initiatief van de Benadir Regional Administration (BRA), tegen het geweld door AS. Dergelijke betogingen zijn een zeldzaamheid uit angst voor vergeldingsacties van AS." (COI rapport blz. 12)

Op 8 januari 2020 voert AS een zelfmoordbomaanslag in de buurt van het Somalische parlement uit, waarbij Bile Ismail, de directeur van Financiën van het ministerie voor Vrouwen- en Mensenrechtenontwikkeling, sterft. De geraadpleegde bronnen hebben het over vier burgerdoden en minstens tien gewonden." (COI rapport blz. 26-29)

17 augustus 2020: Zeker 17 doden bij aanval tegen hotel in de Somalische hoofdstad Mogadishu: na een urenlang vuurgevecht konden de ordediensten een einde maken aan de aanval. In totaal zouden zeker 17 mensen gedood zijn, onder wie vijf daders. Volgens de politie zijn onder de slachtoffers twee regeringsmedewerkers, drie hotelbewakers en vier burgers. (<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2020/08/16/explosies-en-geweervuur-bij-bestorming-van-hotel-in-de-somalisch/>)

Verzoekende partij wijst voorts op een arrest van september 2014 van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk waarin gesteld wordt dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamitische beweging kunnen aangeduid worden. Dit is een gemakkelijke en naïeve veronderstelling... In de praktijk, weet men immers nooit waar en wanneer een aanslag zal plaatsvinden. Zo zijn niet alleen overheidsinstellingen of internationale organisaties doelwit, maar ook IDP-kampen, restaurants, markten, shoppingcentra en hotels. Ga dit maar eens voortdurend ontwijken...Volgende bronnen bevestigen dat burgers nergens veilig zijn:

[citaat uit COI Focus]

In het "World Report 2020: Somalia" van Human Rights Watch wordt nogmaals bevestigd dat Al-Shabaab zowel gerichte als willekeurige aanvallen uitvoert tegen burgers:

"Al-Shabaab abuses

Al-Shabab executed after unfair trials individuals it accused of working or spying for the government and foreign forces, with media reporting an uptick in executions mid-year; and extorted "taxes" through threats. Al-Shabab conducted targeted and indiscriminate attacks against civilians and civilian infrastructure using improvised explosive devices (IEDs), suicide bombings, and shelling, as well as assassinations, particularly in Mogadishu and Lower Shabelle, which resulted in over 750 civilian deaths and injuries, according to the UN."

II.2.4. Het "World Report 2020: Somalia" van Human Rights Watch bevestigt het misbruik en geweld, zelfs tegenover kinderen, door de Somalische overheid:

"Abuses by government and allied forces

Somali Government forces responded to a handful of largely peaceful demonstrations with lethal force. In May, security forces killed at least one child as students peacefully protested in Beletwevn, following a government decision to postpone exams.

In December 2018, during the run-up to regional presidential elections in Baidoa, Ethiopian forces arrested Mukhtar Robow, a former Al-Shabab leader who ran for the regional presidency, sparking protests. Security forces, notably police forces, responded with lethal force, killing at least 15 protesters and injuring many others between December 13 and 15, according to the UN. Amnesty International documented the killing of a member of parliament and a child on December 14. Dozens were arbitrarily arrested, reportedly including children.

Dozens of government and security officials as well as former electoral delegates and clan elders who had been involved in the 2016 electoral process, were assassinated; Al-Shabab claimed responsibility for some of the killings.

Military courts continue to try defendants in a broad range of cases, including for terrorism-related offenses, in proceedings that violate fair trial standards. According to media reports and the UN, between December 31, 2018, and early November, 2019, the government had carried out at least 16 executions, all for alleged terrorism-related offenses."

II.2.5 Niet voor niets heeft de VN Veiligheidsraad in haar resolutie van 28 augustus 2020 het mandaat van AMISOM verlengd tot 31 augustus 2021. Ze uit haar ernstige bezorgdheid over de blijvende dreiging van al-Shabaab en ernstige mensenrechtenschendingen:

"Expressing serious concern at the ongoing threat posed by Al-Shabaab, as well as the presence of affiliates linked to Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL, also known as Da'esh), condemning the attacks by Al-Shabaab in Somalia and the region, including the attack on 28 December 2019 which killed over 90 people and injured over 140, expressing concern at the increase in the use of

Improvised Explosive Devices (IEDs), and reiterating its determination to support comprehensive efforts to reduce the threat posed by Al-Shabaab in Somalia.”

[...]

Condemning continued violations of international humanitarian law and violations and abuses of human rights, expressing deep concern in particular at violations and abuses committed against children and those involving sexual and gender-based violence in conflict and postconflict situations, recognising that women and girls are disproportionately affected by these violations and abuses in Somalia, recalling the 2020 Conclusions on Children and Armed Conflict (S/2020/174), resolution 1325 (2000) and all subsequent resolutions on Women, Peace and Security, encouraging the swift enactment of the Somali Child Rights Act, underscoring the need to respect, protect and promote human rights, end impunity, and hold accountable those responsible for violations or abuses of human rights and violations of international humanitarian law, and reaffirming its support for the United Nations’ zero tolerance policy on sexual exploitation and abuse.”

[...]

“Strongly condemns continued attacks by the terrorist group Al-Shabaab, including attacks in the region, on the United Nations Compound in Mogadishu and AMISOM facilities, and urges the FGS, AMISOM and the United Nations to work closely on strengthening safety and security for the United Nations and AU facilities and staff”;

II.2.6 Ook de berichtgeving van de Belgische en Nederlandse Ministeries van Buitenlandse Zaken liegt er niet om:

FOD Buitenlandse Zaken België:

“Terrorisme

In heel Somalië zijn terroristische organisaties en milities actief, en met name Al-Shabaab, een islamitische groepering die zich zowel richt op VN- en buitenlandse doelen als op Somalische overheidsinstellingen, markten, hotels, restaurants etc. Het risico op terroristische aanslagen is echter het hoogst in de stad Mogadishu en de rest van Zuid- en Centraal Somalië. De Islamitische Staat in Somalië (IS-S) is ook actief in het land en bevindt zich voornamelijk in noordoost-Puntland.

Recent vonden er volgende zware incidenten plaats in Somalië:

- 31 mei 2020: minstens 10 doden bij een bomaanslag op een minibus in de buurt van de hoofdstad;*
- 28 december 2019: minstens 81 doden bij een autobomaanslag in het hart van Mogadishu;*
- 13 juli 2019: minstens 26 doden bij een aanslag op het Asasey hotel in Kismayo;*
- 15 juni 2019: 11 doden bij een bomaanslag in het centrum van Mogadishu;*
- 28 februari 2019: minstens 25 doden bij een aanslag met bomauto in het centrum van Mogadishu;*
- 4 februari 2019: minstens 11 doden bij aanslag met bomauto in het centrum van Mogadishu;*
- 9 november 2018: meer dan 50 doden en 100 gewonden bij een aanval op het Sahafi Hotel dichtbij het CID Politiehoofdkwartier in Mogadishu;*
- 14 oktober 2018: meer dan 19 doden ten gevolge van een zelfmoordaanslag in een restaurant en een hotel in Baidoa;*
- 23 februari 2018: 32 doden door een zelfmoordaanslag met een bomauto dichtbij het presidentieel paleis;*
- December 2017: minstens 18 politieagenten gedood in een zelfmoordaanslag in een trainingscentrum in Mogadishu;*
- 28 oktober 2017: minstens 23 doden bij een aanslag met bomauto aan het Nasa-Hablod Hotel in Mogadishu;*
- 14 oktober 2017: meer dan 500 doden bij de ontploffing van twee bomauto's in het centrum van Mogadishu.”*

Ministerie van Buitenlandse Zaken Nederland

“In de hoofdstad Mogadishu is de veiligheidssituatie zeer slecht. Al-Shabaab pleegt ook in Mogadishu regelmatig (grote) aanslagen, ondermeer met bomauto's. Doelen zijn hotels, markten, belangrijke kruispunten van wegen en overheidsinstituten. Ook aanslagen op individuele overheidsfunctionarissen worden op straat uitgevoerd, met burgerslachtoffers tot gevolg. De enige relatief veilige plaats in Mogadishu is het vliegveld. Dit wordt door buitenlandse militairen beschermd. Toch heerst ook daar een dreiging van aanslagen.

[...]

In heel Somalië zijn terroristische organisaties en milities actief. Het risico op terroristische aanslagen geldt voor het hele land.

Het risico op terroristische aanslagen is het hoogst in de stad Mogadishu en de rest van Zuid-Centraal Somalië. Ook de steden Galkayo en Bosaso (in Puntland) zijn onveilig. In 2018 en 2019 zijn er dagelijks kleine aanslagen waarbij burgerdoden zijn gevallen.

[...]

Er is zware criminaliteit in Somalië. In het land is een levendige handel in wapens, goederen en mensen. Dit komt vooral omdat er vanuit de regering geen toezicht is. Het officiële rechtssysteem van Somalië functioneert niet of erg slecht. Een groot deel van conflicten wordt niet binnen het rechtssysteem opgelost. Een handelscontract geeft geen garantie op uitvoering."

II.2.7 Verwerende partij verwijst naar (verouderde) arresten van het EHRM en een arrest van het Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het VK om aan te tonen dat er geen reëel risico is op een met artikel 3 strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. In haar arrest van september 2013 stelt het EHRM vast dat AS Mogadishu niet langer in handen heeft, dat er geen frontliniegevechten of bombardementen meer plaatsvinden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden is gedaald: "Although the human rights and security situation in the city was serious and fragile and in many ways unpredictable, it was not of such a nature as to place everyone present there at a real risk of treatment contrary to Article 3." In haar arrest van september 2015 erkent het Hof dat de veiligheidssituatie in Mogadishu "serious and fragile" blijft, maar dat de situatie niet verslechterd is sinds 2013. In haar beide arresten relativeert het EHRM de ernst van de situatie. Dit stuit op kritiek bij twee van de zeven rechters. Zij noemden de analyse van het Hof gebrekkig en haar conclusies voorbarig. In 2015 stelden zij dat het Hof de algemene situatie in Somalië op overdreven wijze relativeert. Dit is exact wat ook verwerende partij doet.

II.2.8 Verwerende partij merkt tot slot op dat, ondanks de veiligheidsrisico's, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van de economische activiteit en een lichte verbetering van sociale basisdiensten zoals gezondheidszorg en onderwijs. Ook hier probeert verwerende partij de kritieke toestand te relativiseren door te wijzen op enkele geringe verbeteringen. Men mag echter niet uit het oog verliezen dat Mogadishu samen met Merca en Kismayo uitgeroepen werd tot meest kwetsbare stad ter wereld. Bovendien vallen enkele bemerkingen te maken bij de verbeteringen waar verwerende partij op wees.

Verwerende partij geeft zelf aan dat de 'economische heropflakking' stil is gevallen door de corona-crisis: p. 43 - 44

[citaat uit COI Focus]

De gezondheidszorg in Somalië is ondermaats. Een aanzienlijk deel van de bevolking moet het zonder basisgezondheidszorg stellen. De corona-crisis dreigt er een nog ergere humanitaire ramp te veroorzaken: p. 45

[citaat uit COI Focus]

UNHCR meent dat de humanitaire situatie in Somalië zal verslechteren naarmate COVID-19 zich verder verspreidt. De meeste van de 2,6 miljoen intern ontheemden in Somalië leven in overvolle nederzettingen. Velen onder hen leven in tijdelijke onderkomens bestaande uit plastic zakken en karton. Het principe van 'social distancing' is bijna onmogelijk in deze nederzettingen. Er is nauwelijks genoeg schoon water om te drinken, laat staan om de handen te wassen. De verspreiding van het virus zal op deze manier eerder vroeg dan laat plaatsvinden.

De Somalische regering is begonnen met COVID-19 tests uit te voeren in het hele land. Door een decennialang conflict is de gezondheidsinfrastructuur van het land niet in staat om adequaat te kunnen reageren als het virus zich snel zou verspreiden. Ondanks het feit dat Somalië 928 bevestigde gevallen van COVID-19 onder de bevolking heeft, is er tot nu toe slechts één bevestigd geval bij de intern ontheemden.

Veel Somalische vluchtelingen hebben hun inkomen zien dalen omdat jobs verloren gaan door de preventiemaatregelen. UNHCR heeft geconstateerd dat vluchtelingen tot de eersten behoren die hun baan verliezen. Tegelijkertijd stijgen de voedselprijzen. Geldtransfers van de diaspora, een belangrijke bron van inkomsten voor miljoenen Somaliërs, nemen echter snel af."

<https://www.unhcr.org/be/nl/29517-conflicten-en-hevigeoverstromingen-in-somalie-dwingen-duizenden-mensen-hun-huizen-te-ontvluchten-midden-in-de-strijd-tegen-covid-19.html>

II.2.9. Uit bovenstaande blijkt dat in Somalië, en zeker in Mogadishu, elke burger potentieel gevaar loopt slachtoffer te worden van een volgende terroristische aanslag van AS. Naast AS zijn er verscheidene andere groeperingen, waaronder de veiligheidsdiensten(!), die zorgen voor geweld waarbij burgerslachtoffers vallen. Vertrouwen in de overheid, leger en politie is er nihil. Men moet rekenen op bescherming door de eigen clan die overigens niet tegen alle gevaar bescherming kan bieden. Zij die behoren tot een minderheidsclan, waaronder verzoekende partij, vallen volledig uit de boot en moeten het maar op zichzelf zien te redden. Het geweld zorgt er samen met de extreme droogtes en overstromingen voor dat er sprake is van een ernstige humanitaire ramp in Somalië. Van een menswaardig bestaan, is er geen sprake.

De manier waarop verwerende partij redeneert en desgevallend gebrekkig onderzoekt, schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens artikel 48/4 Vw evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting.”

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten aannemelijk te maken. De Raad merkt op dat verzoekers verweer in wezen beperkt blijft tot het volharden in zijn verklaringen, het geven van blote *post-factum* beweringen en persoonlijke vergoelijkungen en het minimaliseren en in twijfel trekken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hiermee slaagt hij er echter niet in om de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing te weerleggen of in een ander daglicht te stellen. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoeker de beweerd gedwongen rekrutering door I.C., die zijn leraar Engels zou zijn geweest en lid van Al-Shabaab, niet aannemelijk kan maken.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat I.C. inderdaad werd gearresteerd in mei 2019, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie (Landeninformatie, stuk 6, nrs. 1-4), doch dat hij en de andere Al-Shabaab-leden opnieuw werden vrijgelaten in afwachting van hun proces en daarna pas opnieuw effectief vast zaten na hun veroordeling in december 2019, zodat het weldegelijk mogelijk is dat hij tot november 2019 bedreigd werd door I.C. en de andere Al-Shabaab-leden, zoals hij verklaarde. De Raad wijst er evenwel op dat dit louter blote *post-factum* beweringen betreffen in hoofde van verzoeker, die niet gestaafd worden aan de hand van concrete elementen of gegevens. Verzoeker brengt immers geen enkele informatie bij om deze beweringen te staven, noch worden deze bevestigd door de beschikbare landeninformatie in het administratief dossier. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud bovendien, in strijd met de beschikbare informatie, dat I.C. begin 2020 werd gearresteerd (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 15). De Raad acht het daarenboven geheel niet geloofwaardig dat I.C., die blijkens de beschikbare informatie verdacht werd gedurende verschillende jaren Al-Shabaab operaties te leiden in Mogadishu en meer dan 180 mensen te hebben vermoord, waaronder onder meer drie generaals, een politiekorporaal en een plaatsvervangend procureur-generaal, na zijn arrestatie in mei 2019 opnieuw zou zijn vrijgelaten door de Somalische autoriteiten in afwachting van zijn proces en daarbij nog steeds Engelse les zou mogen geven. De Raad acht verzoekers beweringen in het verzoekschrift dan ook blote *post-factum* beweringen die bovendien ongeloofwaardig zijn in de Somalische context waarbij een gewapend conflict heerst tussen de Somalische autoriteiten en Al-Shabaab. Aldus treedt de Raad de bestreden beslissing bij dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker verklaart dat hij in oktober en november 2019 werd gerekruteerd en bedreigd door I.C. en andere Al-Shabaab-leden (*Ibid.*, p. 16-18), terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat I.C. reeds in mei 2019 en de andere Al-Shabaab-leden in oktober 2019 werden gearresteerd (Landeninformatie, stuk 6, nrs. 1-4). Dergelijke vaststelling doet op ernstige wijze afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de aangehaalde vervolgingsfeiten.

Daarnaast is de Raad nog van oordeel dat verzoeker niet kan worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift poneert dat hij een overvloed aan informatie heeft kunnen geven over I.C. De Raad wijst er in dit verband andermaal op dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij geen exacte datum of periode kan benoemen, doch dat I.C. begin 2020 werd gearresteerd (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 15), hetgeen in strijd is met de landeninformatie waaruit blijkt dat I.C. reeds in mei 2019 werd gearresteerd en in december 2019 veroordeeld. Verzoeker verklaarde verder dat hij niet de volledige echte naam van I.C. kent (*Ibid.*, p. 15), hoewel uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier kan blijken dat er meerdere persberichten zijn verschenen waaruit blijkt dat zijn echte naam M.H.A. is (Landeninformatie, stuk 6, nrs. 1-4). De Raad benadrukt dat van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij meer informatie heeft of zou trachten te bekomen over de identiteit en de arrestatie en veroordeling van het Al-Shabaab-lid dat hem volgens zijn verklaringen gedwongen wou rekruteren, gelet op het belang van dergelijke feiten voor de inschatting van zijn vrees voor vervolging en de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Gelet op voormelde vaststellingen is dit echter niet het geval. De Raad is van oordeel dat verzoekers lacunaire en foutieve verklaringen op dit punt wijzen op een gebrek aan interesse in zijn hoofde die de geloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging door I.C. verder ondermijnt.

Bovendien oordeelde de bestreden beslissing nog terecht dat verzoeker tevens lacunaire verklaringen aflegde over de omstandigheden van de door hem ondergane vervolgingsfeiten, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen dat verzoeker niet weet (i) wanneer zijn neef precies werd aangesproken door I.C. en (ii) hoeveel dreigtelefoons verzoeker ontving van Al-Shabaab tussen 30 oktober en 2 november. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij niet heeft bijgehouden hoe vaak hij werd gebeld, dat het zeker maar dan vijf keer was maar hij geen exact getal kan geven, hij vreesde voor zijn leven en trachtte te overleven en dat aldus van hem geen *“encyclopedische kennis”* kan worden verwacht, merkt de Raad op dat dit verweer geenszins een afdoende verschoning kan bieden voor verzoekers onwetendheid met betrekking tot het aantal dreigtelefoons dat hij ontving. Van verzoeker mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij in staat is om voldoende gedetailleerde, nauwkeurige en volledige verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het relaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst. De Raad acht het aldus niet kennelijk onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij op een zorgvuldige en nauwkeurige wijze het aantal dreigtelefoons dat hij ontving van Al-Shabaab kan weergeven. Dat verzoeker hiertoe niet in staat blijkt te zijn, doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten.

Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift nog dat hij geld heeft ontvangen van Al-Shabaab, doch dat de boodschap dat dit geld bedoeld was om een lijksak mee te kopen hem telefonisch werd meegedeeld en dat Al-Shabaab slim genoeg is om niet expliciet te vermelden dat het geld voor de aankoop van een lijksak bestemd is. De Raad merkt echter op dat dit verweer geen afbreuk doet aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud weldegelijk verklaarde dat in het document dat hij neerlegde met betrekking tot het geld dat hij ontving van Al-Shabaab stond dat dit voor een lijksak bestemd was (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 22). De Raad merkt op dat van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij coherente verklaringen aflegt met betrekking tot de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten en de inhoud van de documenten die hij neerlegt ter staving van deze feiten. Gelet op de voorgaande vaststelling is dit echter niet het geval.

De bestreden beslissing oordeelde nog terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoekers neef niet aan verzoeker zou vertellen dat hun leraar Engels lid was van Al-Shabaab en gepoogd had om gedwongen te rekruteren. Waar verzoeker poneert dat hij de beweegredenen van zijn neef niet kent, doch vermoedt dat deze bang was en er niet openlijk over kon praten, merkt de Raad op dat dit louter vermoedens en blote *post-factum* beweringen in verzoekers hoofde betreffen. Dit betoog kan dan ook niet volstaan om de motivering in de bestreden beslissing op dit punt te weerleggen of in een ander daglicht te stellen. De Raad benadrukt hierbij nog dat verzoekers verklaringen een voldoende bewijs kunnen vormen van zijn hoedanigheid als vluchteling op voorwaarde dat zij eerlijk, mogelijk en geloofwaardig zijn. De vaststelling dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de handelswijze van zijn neef doet dan ook weldegelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

De Raad besluit dan ook dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten. Volgende motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet geloofwaardig werden bevonden en u bijgevolg niet aannemelijk maakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Zo kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de gepoogde rekrutering bij Al Shabaab door uw leerkracht Engels. U toont ter bewijs van uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud namelijk een video, met de titel “DAAWO: Macalinkii Dilaaga Ahaa Oo Waalidkiss Gacantiisa Ku Dilay & Xukunkiisaa” waarin uw leerkracht na zijn arrestatie verhoord wordt omwille van zijn rol bij Al Shabaab. Toen u gevraagd werd om deze video door te sturen, stuurde u een andere video door dan diegene die u tijdens het persoonlijk onderhoud liet zien, met de titel “Barnaamijka Gungaar Iyo Macallinkii Dilaaga”. Aangezien beide video's echter over dezelfde persoon gaan en er delen van de video overeenstemmen, werden ze beiden gebruikt in de beoordeling.

U stelt dat ze in de video, die u op het persoonlijk onderhoud toonde en die ook overeenstemt met de video die u doorstuurde, een andere naam gebruiken dan I.C., namelijk M.H. (CGVS, p. 15, 16 en 22). In de betreffende video, gepost op Youtube op 10 januari 2020 door Daauus Media, worden inderdaad de namen M., H. en I.C. genoemd (zie administratief dossier). In een tweede video die het Commissariaat terugvond, eveneens gepost op dezelfde datum door Somali National Television, getiteld 'Programma Gungaar en de dodende leerkracht deel 2' komt dezelfde man aan het woord die uitlegt dat hij zelf les heeft gevolgd aan Frontier nadat hij zijn bachelor diploma behaalde en hierna ook zelf Engelse les begon te geven. Ook wordt in deze video gesteld dat hij één van de eerste leraren was in Mogadishu die ook lid was van Al Shabaab (zie administratief dossier). In enkele artikels die het Commissariaat terugvond, waaronder een artikel door VOA News, staat eveneens dat de politie ondertussen uitgeklaard had dat achter de verschillende schuilnamen, waaronder H. en I.C., steeds dezelfde persoon, namelijk M.H.A., schuilging (zie administratief dossier), dezelfde naam die u eerder vernoemde tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 15). Hoewel er inderdaad wordt gezegd dat hij een leraar Engels was aan een school in Mogadishu wordt gesteld dat A. de school verliet in maart 2019 en hij twee maanden later werd gearresteerd. Dit bericht, afkomstig van VOA News, werd eveneens overgenomen door Hiraan Online. Een ander artikel van VOA Somali stelt zelfs expliciet dat I.C. werd gevangengenomen in mei 2019 (zie administratief dossier). De informatie over zijn arrestatie in mei 2019 komt dan ook niet overeen met uw verklaringen. U kan namelijk onmogelijk les hebben gehad van deze persoon in september en oktober 2019 indien hij reeds in mei 2019 gearresteerd was. Daarnaast wordt in de tweede video eveneens gesteld dat de hele groep gearresteerd werd eind oktober en de veroordeling in december was (zie administratief dossier), terwijl u verklaart dat u van I.C. en andere Al Shabaab leden telefoontjes bleef krijgen na 2 november 2019 (CGVS, p. 21). Ook zou, volgens uw verklaringen, uw neef op 2 november 2019 ontvoerd zijn door I.C. en drie andere gemaskerde mannen (CGVS, p. 19 en 20). Dit komt opnieuw niet overeen met de informatie dat I.C. reeds in mei 2019 gearresteerd werd. De geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw rekrutering bij Al Shabaab, alsook over de rekrutering van uw neef, worden hierdoor dan ook volledig onderuitgehaald.

Vervolgens weet u ook weinig te vertellen over de omstandigheden van de zich voorgedane incidenten. Gevraagd of uw neef dezelfde dag apart werd geroepen, zegt u dat dit eerder was dan u, maar u het wel aan uw moeder heeft gezegd. Gevraagd of uw neef ook op 30 oktober werd apart genomen, zegt u dat het niet op 30 oktober was, maar het een andere dag was in oktober, voor u. Gevraagd welke dag zegt u dat u zich niet kan herinneren welke dag het was en u enkel kan herinneren dat het ongeveer om dezelfde periode ging (CGVS, p. 16). Ook op de vraag hoe vaak u gebeld werd tussen 30 oktober en het moment dat u ontvoerd werd, zegt u dat u niet precies weet hoe vaak, ze toch wel enkele keren hebben gebeld en u naast de leerkracht ook door anderen werd gebeld. Aangezien u aangeeft dat er slechts twee à drie dagen tussenzitten (CGVS, p. 18), is het vreemd dat u niet weet hoe vaak u gebeld werd.

Gevraagd wanneer u het bericht kreeg over de lijkzak, zegt u ook hier dat u niet precies weet wanneer, maar ze u hebben gestuurd toen u nog bij uw tante was. Gevraagd om het bericht van de lijkzak nog door te sturen, zegt u dat dit op de screenshot staat waarop u uw elektronisch tegoed hebt staan. Wanneer de tolk stelt dat er op deze screenshot geen enkele melding van een lijkzak staat, betwist u dit. Hierop wordt inderdaad bevestigd dat het louter om de waarde van tegoed gaat en er niets opstaat van de lijkzak. Wanneer u op het einde van het persoonlijk onderhoud opnieuw gevraagd wordt het bericht door te sturen, geeft u aan dat ze u gebeld hebben nadat u de 20 dollar ontving en tegen u zeiden dat de 20 dollar die u ontvangen had, diende om uw lijkzak te kopen, wat niet overeenkomt met uw eerdere bewering dat dit op de screenshot stond (CGVS, p. 22).

Ten slotte is het ook niet aannemelijk dat uw neef u niet zou vertellen dat jullie leerkracht lid was van Al Shabaab en hem probeerde te rekruteren. U zegt dat hij dit pas vertelde toen u alles aan uw moeder had verteld op 30 oktober en zij dit aan hem vroeg. Gevraagd waarom uw neef niets tegen uw moeder of u had gezegd hierover zegt u dat u het niet precies weet en u, als u logisch nadenkt, enkel kan verklaren dat aangezien hij geweigerd had hij niet wilde dat uw ouders zich veel zorgen zouden maken. Ook zegt u nog dat hij bovendien een stuk ouder was dan u. Wanneer u stelt dat u nableef omdat de leerkracht met u over iets wilde praten en uw neef reeds naar huis was vertrokken, wordt er geopperd dat uw neef dan toch geweten moest hebben wat de leerkracht van u wilde. U zegt dat hij dit inderdaad gezien had. Gevraagd waarom hij u niet gewaarschuwd heeft of u mee naar huis heeft genomen, vraagt u hoe hij u had kunnen waarschuwen, aangezien de leerkracht hem reeds had gezegd er met niemand over te spreken (CGVS, p. 17). Het houdt echter weinig steek dat uw neef, nadat dezelfde leerkracht hem in dezelfde periode had gezegd dat hij lid was van Al Shabaab en hem wilde rekruteren, zijn lessen zou verderzetten aan de school.

Dat hij dit zelfs niet aan u of uw moeder vertelde, maar u onwetend naar de les zou laten gaan waar u, zoals later uit uw verklaringen duidelijk zou worden, ook gevaar zou lopen voor deze leerkracht is nog meer bevreemdend. Zelfs indien de leerkracht hem had gezegd dat hij er met niemand mocht over praten, houdt het geen steek dat hij, samen met u, gewoon naar de school bleef gaan.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen."

De documenten die verzoeker neergelegd heeft kunnen de geloofwaardigheid van verzoekers relaas niet vermogen te herstellen. De video's die verzoeker heeft aangebracht (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, nrs. 5-6) werden hierboven reeds beoordeeld en kunnen de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten niet staven. De neergelegde foto's uit de video's (*Ibid.*, nr. 2) zijn hiertoe dus evenmin dienstig. De neergelegde studentenkaart (*Ibid.*, nr. 4) kan louter bevestigen dat verzoeker student was aan het Frontier College, doch dit vormt geen bewijs van de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten. Uit de neergelegde foto van verzoekers betaalaccount (*Ibid.*, nr. 3) kan op geen enkele manier blijken dat dit geld werkelijk afkomstig zou zijn van Al-Shabaab zoals verzoeker beweert. De Raad benadrukt in dit verband nog dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de inhoud van dit document. Aldus kan dit document ook niet volstaan om de aangehaalde vervolgingsfeiten te staven. Waar verzoeker zijn bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod (bijlage 13 en 13sexies) neerlegt (*Ibid.*, nr. 1), volstaat het erop te wijzen dat dit document niet relevant is bij de beoordeling van onderhavig verzoek om internationale bescherming.

Gelet op het voorgaande, zijn de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet vervuld.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Een loutere verwijzing naar de algemene humanitaire situatie die enkel steunt op landeninformatie die niet wordt verbonden met verzoekers persoonlijke omstandigheden, toont evenmin een nood aan internationale bescherming aan in toepassing van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

In casu dient vastgesteld dat verzoeker verklaart afkomstig zijn van Mogadishu, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient beoordeeld te worden.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, opgenomen in het administratief dossier en bijgebracht door verzoeker in het verzoekschrift, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

De Raad merkt op dat de door verzoeker toegevoegde informatie, voor zover deze betrekking heeft op de veiligheidssituatie in de stad Mogadishu, dezelfde is en voor het overige in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie in de stad Mogadishu is gebaseerd.

Uit de toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds.

Waar verzoeker het reisadvies van de Belgische FOD Buitenlandse Zaken en Nederland citeert, wijst de Raad erop dat dit advies betrekking heeft op westerlingen die naar Somalië reizen en niet slaat op Somalische staatsburgers. De informatie die hierin is opgenomen is slechts bedoeld om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het land van herkomst van verzoeker, doch vormt geen leidraad voor de asielinstantie die belast is met het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of het reële risico op ernstige schade van verzoekers om internationale bescherming.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen. Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij een grotere kans heeft om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld dat in Mogadishu plaatsvindt omdat hij tot een minderheidsclan behoort, merkt de Raad vooreerst op dat verzoeker verklaarde te behoren tot de Habar Gedir (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 10), hetgeen een meerderheidsclan betreft in Somalië. Hoe dan ook merkt de Raad op dat uit de COI Focus "*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu*" blijkt dat clanaffiliatie niet beschermt tegen toevallig of willekeurig geweld, nog daargelaten het feit dat dit aspect van een relaas wordt beoordeeld in het kader van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij omwille van het behoren tot een bepaalde clan een groter risico loopt om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld dat in Mogadishu plaatsvindt.

Hij voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Mogadishu.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP